

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön januarius 26^{kán} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. boritéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' k é z f o g ó.

Kít olly hó lánggal

Szeret szivem,

O lányka, lelkem,

O mindenem!

Te lól-e nékem

E' szent napon

Szerelmes, édes

Menyasszonyom?

GARAY.

Már késő éj vala, midőn a' névnapi mulatságról haza jövének, 's a' báró örömet lepegetve háló-tereme felé — monda jó éjszakát.

Kora árvaságomat X. báró, közel rokon, gyámolá atyai gond-
dal, és fáradsággal, mit ő, gyermektelen levén, 's bennem tekintve
nemzetségem utósó sarjadékát, édes gyönyörűséggel folytata egész
nőszülő koromig. 'S ekkor szinte kedvetlen érzéssel emlékeztetvén ha-
nyatló nemzetségemre, rövid nyilatkozással, házasságra kívánt vezet-
ni. Én fiúi készséggel fogadám tanácsát, 's meglőn azonnal nevezve
mátkám, a' báró keblében már rég rejtve hordozott leányka, engem
paradicsomi boldogságban részesítő. Dicséretével halmozá, 's anyját
az özvegy tanácsosnét, fiúi tiszteletembe ajánlá, mintha egészen meg
volt volna győződve céljának sikeres kiviteléről. — Emelka! drága
szép Emelka! — sohajtám, 's öröm-érzettel ölelém által gyámatyá-
mat hű gondoskodásaért. Ő sietve sietett velem Örvesiékhez,
hogy megismertesse Emelkát, 's nagyobb lángra gyulhassak iránta.
Az özvegy tanácsosné szívesen fogadott minket, a' báró által bemutat-
tatám, mint haza tért gyámsíja, 's Emelka szerényen üdvözle. Arcza
nyájas és szép volt, mint hajnal csillaga, melyet barna hajfürtjei fé-
lig födének-el; szemei sötét színben tündöklöttek, 's ajkai feslő rózsá-
ként mosolyogtak. Szóval, a' leányka nekem megtetszett, 's valósul-
va látván a' báró tüzes viseletemből kívánságát, nyájas és szíves jelek
közt hagytuk-el a' tanácsosné lakát.

Otthon ismét elővett a' báro, megakarván tökélyesen győződni érzésem felől. Én pedig szívemnek minden porcikáját Emelkáénak vallám, tőle viszonszerelmet sohajtva. — „Lesz fiam! csak te szeress, miként egy nőszülő ifju szerethet, legtisztább érzelmekkel!“ — vigasztaltatám a' bárótól, 's még egy két tüzes látogatásom után Emelka meg lön kérve, és nekem holtáig ajálva. — Ki fesheti-le örömeimet, a' szerelmesnek örömeit, melyeket egy angyal támaszthat a' házassulónak keblében? — Napok multak, 's a' jegyváltóra rendelt nap közelgett; de mielőtt elérkezék, egy öröminnepen kellett részt vennünk, melly Emelka névnapjának vala szentelve. Mosolyogva lépett e' napon szobámba a' báro, 's egy arany karkötőt mutata, melylyel két év előtt elhunyt nőjét, anyám testvérét ajándékozá-meg, 's azon meghagyással nyújtá kezembe, hogy azt mátkámnak küldjem-el névnapj ajándéku, melly nem leend utósé kedveskedés!.. Én hálálva fogadám, 's a' báro még egy tüzes levelet javasolván hozzá, eltávozott. Tollatragadék azonnal, 's ugy tele lön levelem érzéssel, hogy csaknem lelkeket ömlesztém bele. Már vége felé közelgeték szerelmi iratomnak, midőn belép szabóm, 's ruháimat mutatá-elő sárga batujából. Fel kellett már csak próbáért is öltönnem, 's bezártam érzeménnyel gazdag leveletem, mit hirtelen beporozva oldal-zsebembe tettem. Alig vevém azonban a' ruhák felöltése után kezembe a' szabónak árjegyzékét, midőn nyílt ajtómon Tüzfi jó-be, 's barátilag üdvözle uj ismeretségünk rovására. Az árjegyzéket oldalzsebembe lökém, a' szabót kifizettem, 's eltávózása után baratságos beszédbe ereszkedém Tüzfivel, ki rég látszott ohajtani az alkalmat, mellyben szavához juthasson. — Ha az ember valami kedves munkát végez, szinte vidámabb és baratságosabb lesz. Legelsőbbben is utazásainak elbeszélésével tömött agyon; azután szerelmi tárgyra fordult, 's töredezett de még is hosszas szókkal adá tudtomra, hogy ő rég bejáratos Örvesiékhez, 's kénytelen nem nem ajánlani Emelkát, ismert karakterénél fogva is. Már valljon ama tagadó szócskát készakarva, vagy csak akadozásból kettőzteté-e meg, meghatározni azonnal nem tudtam. Szemei azonban folyvást égtek, melly jelekből nyilván kivehetém, hogy ő könnyen vágytársommá válhatnék, ha még az ajánlási egyezés nem történt volna, mi szerint Emelka már nekem van egészen tulajdonitva.

„Hanem most jöve éppen körükbe — mond ő — egy szőke kis angyal, olly szép, és szeretetre méltó, hogy az első pillanat, mellyben szemeinek kék fényükbe tekinthetni, elég a' fiatal szívnek, hogy neki meghódoljon. Ő a' megholt tanácsnok testvérhúga; mindedig Pesten mulatozott egy távul rokonánál, 's csak néhány napja még, hogy az özvegy tanácsosnéhoz megérkezett. Szeretnék vele közelebbi ismeretségbe jutni!“ — Imigy végzé Tüzfi szavait, benne újabb láng-

ra gyult szerelmét festvén-le. Bizonyosan valami sympathiával kell a tanácsosné házához köttetnie, hogy csupán csak onnan kívánja magát boldogíttatni. — „Neve Luiza;“ tevé még hozzá egész érzéssel, mint-ha imádottságának kellemét nevével is akarná emelni.

A névnapi rendelt óra azonban elérkezik, a báro felkészülten lép-ki szobájából, 's Tüzfi barátomat bemutatva, kocsira ülénk, és nem sokára a tanácsosné lakához érkeztünk.

Ah! ki festhetné-le azon érzelmet, melylyel névnapi kívánságom előadása diszesítve vala, 's ki irhatná-le azon nyájas és fesztelen szívesseget, melylyel Emelka engem 's köszöntésemet fogadá?

A társaság már igen szép vala, 's nem sokára Tüzfi önmaga mutatá-be Luizát, a kék szemű angyalt. A leánykának haja lefüggő fürtökben fődé-el halántékait, 's felül koszorúba fonva ragyogott szőke fényében. Magos homloka alatt ibolya-szemek tündöklének, szelidek, és nyájasság-hirdetők. Arczain gyöngéd, 's ajkain teljes pirosság lengett. Gömbölyű 's még is karsú termetét piczi 's igéző lábak hordozák. Szóval, ő olly kellem-teljes vala, hogy Luiza szépségét szó nélkül a báro előtt nem hagyhatám. 'S a különben is vig szeszélyű leánykával, leendő rokonságom előérzeténél fogva is, húzamosabban 's nem kevés szóenyelgéssel mulaték. Emelkámnak is szívderítő vala társasága, mert belső érzelem ada beszédi tárgyat, 's mi nyíltan váltánk egymással bizodalmas szavakat. A báro tetézve vala örömétől, mellyet az általa észrevett kölesönös viseletünk támaszta keblében, 's dicsérve titkon minden mozdulatomat távozánk-el Örvesiektől, kézcsók által adván bucsúmat Emelkának.

Késő éj vala, midőn haza érkezénk, és szemeim olly álmosak voltak, hogy valóban már néhány percz múlva valódi álom borítá azokat. Sok szépet tüntetének-fel képzeim: láttam Luizát; öleltem Emelkát, 's hol erre, hol amarra veték nyájas pillanatok. Tündérhonban is bolyongtam, szőke fürtű génusz vala vezetőm, 's én ezer meg ezer gyönyörűségen 's kellemeken keresztül követője. Voltam pásztor is, 's órákig fuvoláztam egy sudár pásztor-leánya mellett, ki ha fölemeli rám kék szemeit, szerelem-teljesen pillanték reájok, 's mi boldogok valánk, miként az angyalok. — Egy rázás által ébresztém-fel álmombul, és szinte haragos szemekkel pillanték az ágyam mellett levő inasra, ki egész a'zatossággal jelenté, hogy már 6 óra elmúlt, 's a parancsadásra várakozik. „Igazság! — mondám félálmosan — nyulj csak atillám oldalzsebébe, egy összehajtott papiros-darabot fogsz benne lelni, vedd-ki, 's tedd szépen az íróasztalon levő szekrénykébe. Menj vele Örvesiékhöz, 's add által Emelka kisasszonynak; de siess, mert mint mondák, egy óranegyed múlva a szomszéd faluba fognak kikocsizni.“ — Tegnapi multságom mámorában egészen meg-

feledkezém róla. — Inasom eltávozott, 's én behunyám még egyszer szemeimet, ha visszanyerhetném elvesztett álmomat. Ezt ugyan legott megnyerém, de előbbi tárgya vissza nem került.

Különféle készülétekkel töltém-el a' jegyváltó előtti időt, 's volt módom és alkalmam a' bárónak nem kis számú szerelmi történeteit hallani, melyekben földi boldogságra vezető eszközök valának előadva.

Elérkezék végre a' kézfogóra rendelt idő, Luiza napja. A' báro diszkoecijába fogatván hatalmas szürkéit, repülénk a' menyasszonyi házhoz, nem kis robajjal vágatva-be Örvesiek udvarába. Emelka és Luiza a' folyosóról mosolygának felém csintalan szemekkel, 's én alig várva, hogy földre szálljak, repültem hozzájuk, Emelkát forró kézcsókkal üdvözlőlvén. Csókomnak tetszeni kellett, mert mátkám arczain bizonyos nyájasság mutatkozott, de melyet egy kevés zavar előze-meg, mintha meglepőleg történt volna érkezésem. Hölgyi szemérem! — gondolám, 's karöltve vezetém-be mátkámat bizonyos büszkeséggel, millyet szép menyasszony szokott vőlegényében támasztani.

Érkezének lassanként vendégeink, 's a' háznak legkisebb cseléde is mozgásban volt; mert a' jelen ünnepet nagy ebéd vala ékesítendő. Minden leány-szem rajtam legelésze, tetőtől talpig bírálva alkatomat, ruhámat, 's több affélét; — de az én szemeim csendesen nyugvának Emelkán, 's gyönyörködve szemlélém bájos természetét. Most barátneitől véteték-körül, 's egész társaságot alkotva, beszélgetének. Tűzfi is jelen volt, de többnyire csak Luiza körül forgolódott, mintha valóban magnese volt volna a' vidor leánya. Elválasztám végre társaságából, 's nagyobb körbe vezetém.

Luiza egy oldalterembe vonult; én utána mentem, 's egy tükör előtt pillantám-meg, gyengéden egyengetve kis kezével szőke fürtjeit. Feltevém magamban, hogy ez uttal kifürkészem szívének Tűzfi iránti vonzalmát.

Tán kaczérságról fognak majd szép olvasónéim vádolni! — de én ezennel jelentem, hogy Luiza olly szelíd, nyájas; szóval, olly szeretetre méltó leány, hogy vele — de tán meg sem kellene mondanom — oltárhoz is föl mernék lépni. Beszédbe ereszkedénk; de mindentörekvésem mellett is üresen maradtam. Megfogá lágy kezével jobbomat, szemembe tekinté, 's azonnal észrevevém, hogy szemrehányással szeretne illetni vallatásomért. Abban hagyám tehát: csak atyafiságos kézszorítását akarám viszonzozni egész szívességgel — 's ő úgy megijeszte, hogy szinte futni akart elsápadt arczomtól. De én kézen fogám, 's nem is tekintve zavarodtomban enujaimra, levonám egyik gyűrűjét ujjáról, 's csak a' magaméra húzván-fel láttam csalódásomat. Luiza gyűrűje egészen hasonló volt jegygyűrűmhez, 's nem véltem

mást, mint, hogy a' kis csintalan tréfás czélból orza-meg gyűrűmtől. Pedig kár volt az ártatlant e' hirtelenséggel megbántanom, mert én csalódtam, 's bővebb vizsgálat után vettem észre, hogy a' gyűrűk közötti különbséget csak kimetszett nevem tevő. Még sokaig nézdelém az ujamra vont gyűrűt, mi alatt beszédünk lassanként másra tére, 's mi feledve gyűrűt és történetet, mély beszélgetésbe merülénk. Meg kell itt jegyeznem, hogy Luiza, minden kedveltető vidorsága mellett is, mint afféle gyámleányka, nagyon szerény volt.

Éppen pesti mulatozásainak mondá-el egyikét, midőn Emelka és a' mama több vendéggel jött-be hozzánk, engem az ünnep végbevitelére híván. Vissza akarám adni gyűrűjét Luizának, 's éppen huzám már ujamról; — de eszembe jutván a' szégyen és tán zavar, melyet ez által mátkám, anyja, 's a' sok vendég előtt szerezhethnék — rajta hagytam azt. Luiza arcát szemérmes pirulás lepé-el. — Hisz' visszaveheti tőlem jegyváltó után — gondolám. Ekkor a' másik terembe térünk, hol násznagyaink már rég jelen valának. — Szemérmesen közelítünk feléjük; helyet foglalánk, 's elvégezve annak rendje szerint mindent, gyűrűt váltva kezet fogtunk; 's mi boldogok egymás szeméből olvashattuk, milly tiszta szerelem fogja sziveinket egyesíteni. Emelka most félre vonult barátnéival; valamit susogtak egymás közt, de én közükbe léptem Tüzfivel, azt félben kelle hagyniok. Üdvözlöttem tőlek, mint Emelka jegyese, 's Tüzfire került volna már a' sor, hogy hasonlóképpen tegyen; de ez a' helyett, hogy örömét jelentené, sétét szemeivel ijesztgete, mintha valóban szerelemföltőt játszanék. El valék foglalva Emelka társaságával, 's csak egyedül benne gyönyörködém, mint epedő szerelmes a' sápadt holdban. Áthivattatánk az ebédlő terembe, hol vig kedv és barátság között üritének érttünk poharat, kézfogónk fejében. (*Végzet köv.*)

PESTI VIZSGALÓ.

Mensen Erneszt gyorsfutó Pesten jan. 19-kén délutáni 3 órakor ismét körülfutá az óriási vásárpiazcot 20-szor egymás után egy óra alatt. — Utójjára innen elutazása előtt 22-kén hasonló futást tett, 's a' jövedelmet a' pesti szegények intézetének ajándékozta. Ez uttal 22-szer futá körül a' piacot 72 percz alatt.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET.

Nevezetes gyémántok. Így lehet mindazokat nevezni, melyeknek nehézsége 36° karatnál nagyobb, négy gránt vevén egy karatra. Illyes gyémántok száma Európában mintegy 90-re megy: de az egész föld kerekiségén feltetsző nagyságú csak 6 van. Az említésre méltókat rövid leírásban kívánjuk olvasóinkkal megismertetni.

Borneo szigetén a' mathani rajahnak birtokában van egy gyémánt, mely mintegy 50 esztendő előtt találtatott. Ennek nehézsége 367 karat, 's 18 millio frankra becsültetik.

A' „mogul“ egyike azon legnagyobb gyémántoknak, melyeket jelenleg ismerünk; birtokosa a' Nagy Mogul. Hasonlit egy fél tyuk-tojáshoz, 297 karatnál többet nyom, 's 15.623.000 frankra becsültetik.

A' „Regent“ 136 $\frac{1}{5}$ karat nehézségű, 's 3 millio frankra becsültetik. Mondják, hogy ez a' legtisztább gyémánt.

Az „Orlow“ — súlya 193 karatot nyom; 2.250.000. frankba került. Ezenkívül az eladónak évenként 100.000 frank fizetés rendeltetett. Van még orosz országnak egy gyémántja, melynek értéke 9.245.000 frankra becsültetik.

A' „toskánai hercege“ — az ausztriai császár tulajdona — 139 $\frac{1}{2}$ karat nehézségű 's 2.627.133 frankot (váltó ftot) ér.

A' „Sancy“ 55 karatot nyom, 's 625.000 frankba került. Egyike azon korona-gyémántoknak, melyek 1789-ben eltűntek. Későbbén Demidow család birtokában volt. 1836-ban hirtelék annak jelenlétét Parisban: de ekkor alakján történt némi változások miatt már 5 karattal könnyebb volt.

„Braganza“ az ismert gyémántok között a' legnagyobb; 1680 karatot nyom; de még nincs kisimitva, 's ezen állapotjában 7.500.000 frankra becsültetik.

„Pigott“ 47 $\frac{1}{2}$ karat nehézségű; 750.000 frankért kijátszatott. 1815-ben bridge-i lakos Reusdell ur volt birtokosa.

„Nassao“ 189 $\frac{3}{4}$ karatot nyom, 's 750.000 frankra becsültetik.

Hollandiának van egy 36 karatú gyémántja, mely 260.000 frankot ér.

Persziában több gyémánt található, melyeknek értéke összesen 5.407.000 frankra becsültetik. Hasonlóképpen a' brasíliai kincstárban is több nevezetes gyémánt őriztetik.

Első József, egykor Portugallia királya, mellényén 20 gyémánt gomb van, melyeknek mindegyike 2.300.000 frankot ér-meg.

A' gyémántok értéke azóta megesökkent, mióta egy portugali tengeri hajó 70 font gyémántot hozott Európába.

Juhoknak rögtön megvakulása. Egy skót hirlap jelenti, hogy egy juhnyáj Fife tájékán azon éjjel, midőn a' mult évi északifény utójára vala látható, megvakult. Más nap az egész nyáj, egy érvágás következtében, mely minden juhon végrehajtatott, vissza nyeré előbbi látó tehetségét. — Kérdjük, vajjon az északifénynek volt-e 's lehetett-e lényeges befolyása ezen betegség gerjesztésére, vagy nem.

Gyöngy-halászat. Szomba nevű folyócskában, Archangel kerületben, mely egy régi elbeszélés szerint mindenkor gyöngytermőnek mondatott, ezen esztendőben próbák tétettek, melyek bizonyíták a' felőle állított vélemény igazságát. Három férfi ugyan annyi nap lefolyása alatt ezen folyócskából 145 gyöngyesigát fogott-ki, melyek közül csak kilenczben találtak gyöngyöt. Két kagyló borsó nagyságú gyöngyöt, egyike pedig kilenczet foglalt magában.

Legnevezetesebb szélvészek. Azon hét nevezetes szélvész, melyek a' történeti könyvekben feljegyezve találatnak, november hónapban fordultak elő. 1282-ki nov. 26-kán történt azon szélvész, mely a' Flivo tavat a' tengerrel egyezteté, 's a' Zuider tavat képezte; a' másik 1421-ben nov. 19-kén 72 falut 's több mint 100.000 embert nyert-el; az 1430. nov. 5-ki Hollandia tavait semmivé tevő; 1685. nov. 22-ki ujra megrongálta Hollandia

tavait, 25 falut 's több mint 10.000 embert eltemetett; 1775. november 11-ki Belgiumban igen nagy kárt okozott; 1800. nov. 9-ki az egész száraz földön pusztítást tett.

KÜLÖNFÉLE.

Rochester népesedése. Azon helyen, hol most Rochester nevű északamerikai város fekszik, ez előtt húsz esztendővel csak 331 ember lakott. 1820-dik esztendeig a' népesség száma 1500-ra, 1825-ig pedig 4274 lélekre szaporodott. Jelenleg ugyanazon városnak 17.000 lakosa van.

A' szerail asszonyainak felszabadítása. — Mahmud szultán azon asszonyokat, kik jelenleg szerailjában tartózkodnak, szabadsággal ajándékozá-meg, melly nevezetes cselekedetről a' Morning Post következő tudósításokat közöl. — „Az idei negyedik septembert méltó volna a' szerail évkönyveibe arany betűkkel feljegyezni. Ezen szerencsés nap reggelén t. i. fontos beszélgetés okáért magához hivatá a' szultán érdemesebb Kadijait kedvencez asszonyaival együtt; 's miután kormánya alatt ön tehetősége által létre hozott javításait (reformjait) röviden előszámálta volna, komolyan említé, hogy ő régóta átlátá az asszonyok felszabadítása 's azon bilinesek feloldozása szükségét, mellyektől mind ekkoráig durva, nevetséges 's elavult balítéletekre alapult szokások miatt azok, a' szelidebb bánásmódra méltók, meg nem menekhetének. Feltett szándéka végrehajtásának azonban eddigelé sokféle, különösen politikai körülmények el nem mellőzhető gátot vetének.

„Én már felszabadítalak titeket — így szólla tovább a' szultán — a' fő eunuch önkényes kormánya alul, 's mind őt, mind pedig alattvalóit a' rabszolgáéknál nem sokkal kedvezőbb állapotba helyeztetém; engedelmet adtam nektek látogató társaságok elfogadhatására, 's a' közvélemény daczára megegyezésem következtében nyílt bárkákon 's könnyen elfátyolozva tértek a' téli palotából nyári lakhelyembe, melly szabadságok az igaz vallás legmiveltebb hiveiben is képes vala boszús indulatot gerjesztetni.“

„Ma azonban feltettem magamban, hogy palotám falai között levő fogházatokból is kiszabadítlak titeket, 's örökre eltörlöm azon szokást, mellynél fogva a' szultánok kedvencez asszonyai örökös rabságban tölték életüket. Ezentúl a' Bosporus nyilvános sétahelyein is megjelenhetnek 's vágyaitokat szabadon közölhetitek velem, ki is minden iparkodással eszközölni fogom azoknak teljesülését.“

Nem lehet írásban azon örvendetes benyomást közölni, mellyet a' szultánnak e' szavai a' szeretetre méltó hallgatókra tettek. Egyszerre lábaihoz borultak a' kedvenceznők, 's a' hálaérzés örömkönnyeivel áztaták azokat.

Kevés percz mulva könnyű bárkákat rendelvén maguknak, azokon a' legnagyobb gyorsággal Hunklar-Skelessy felé eveztek. Elérkezvén Tokat kioszkjába, közös örömmel részesültek ott azon mulattató tárgyakban, mellyek előttek eddigelé ismeretlenek voltak, 's annyira megkedvelték ezen tájékat, hogy haza érkeztők alkalmával azonnal megkérék a' szultánt, engedne nekik mennél előbb szabad időt első kirándulásuk ismétlésére.

M á s o d i k A r i o n. Nem rég egy amerikai hajós kapitánon Arion regényes története csudálatos módon valósult. Ez t. i. felbőszült matrózai által a' tengerbe vettetvén egy nagy hal mellé esett, melly őt (ha igaz!) hátára vevén a' portra szerencsésen kivitte.

EMLÉKMONDÁS.

Gondviselés.

Van, van gondviselés, vaktában semmi nem áll fenn

A' nap alatt, Isten néz, W — i reánk.

Bölcsen elintéz ő mindent fennsleges egében,

És ki merészelné ellene szegni magát?

Intésére csudát mivel a' természeti rendszer,

'S két külön indulatot titkos erővel egyít.

CZUCZOR után R.

Valódi birtok. Csak az birja igazán lelkét 's testét jól, ki egyik 's másinak minden lehető eledelével bővelkedik.

GR. SZÉCHENYI I. után S. Karolina.

A' lélek hibái olyanok, mint a' test sebei: bár milly gondosan igyekszünk is ezeket begyógyítani, a' forradás még is megmarad, 's minduntalan lehet tartani tőle, hogy ismét felpattan.

ROCHEFAUCAULT után Z. Leopoldina.

G n o m a. A' nap sugarait éppen olly nehéz megolvasni, mint szerelmesnek rejtett szokat fejtegetni.

SHAKESPEARE után Trnt.

Tréfarejtvény.

(Griphus.)

Bucsú napján három lányka enyelgve mulatozott,

Nem sokára annyi ifju hozzájuk csatlakozott.

Dévajkodtak ezek velek, 's végre tánczra elhívják.

Azok igent mondanak, ha e' rejtvényt jól megoldják.

„Mondjátok-meg! — így szól egyik lányka (idős társinál) —

Mi lehet a' legerősebb — világ minden tárgyainál? —

„Aczé! — felel egyik legény — a' melly sokszor átfurja

A' legkeményebbet, metszi, vágja és elráspolja,

Sőt sokszor lebilincseli ő a' legerősebbet,

'S a' mit egyszer körülkarol, nem bocsátja-el többet.“

„Kovács! — mond a' másik — mert ez az aczélt elválasztja

A' lány vastól, meggörbíti, 's tűz-erővel lágyítja,

Sőt belőle mindent, a' mit kíván szíve, készíthet,

Utát, 's tengerrel daczoló gőzgépelet is teremthet.“

A' harmadik: „tudok én még ezeknél erősebbet,

Ugy mint, a' mi kovácsot is meghajlani kénytethet.

Mert ezt, legyen bármily erős, ujjára tekerheti,

'S még a' legvadabb embert is lágyúságra térítheti.

Látom, mosolyg sz lányka reám! sejtet, hogy eltaláltam,

Mert azt szíved jól ismeri, ámbátor meg sem mondtam.

Nem is mondom, míg tégedet jól meg nem forgattalak,

'S hogy illy fejtörést okoztál, szívhez nem szoríttalak.“

TÁPIÓFI.

Előbbi rejtvény: Szárazság.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alula' Duna partján, 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.